

Any I

Núm. 5

Barcelona, Maig de 1913

Apareix cada primer de mes

5 cts.

RICARDO CARSÍ Y LACASA

(Caricatura per el mateix).

**OFICINA
de Instalaciones Eléctricas**

- DE -

L. Benguerel Jouas

Establecimiento especial para Reparaciones de toda clase de Aparatos

REPARACIONES

y montaje de devanados de todos sistemas, tanto para Generadores de corriente continua y alterna como para Motores de corriente continua y alterna mono y polifásica

PASEO DEL TRIUNFO, 41
(Pueblo Nuevo) **BARCELONA**

Gran Fábrica Hispano-Americanana de Chocolates

Marca "EL CID"

Miguel Muñoz

Productos puros y sin mezcla ninguna, hecho á la piedra y elaborado en el pueblo de

Burgasot (Valencia)

Clases de 0'75, 1, 1'25, 1'50 y 1'75 pesetas los 400 gramos, con vainilla ó canela

Clase especial para diabéticos y enfermos, elaborado con leche, huevos y caracas, á **2 pesetas** los 400 gramos

Representante en Barcelona:

Fernando García Pascual

Bailén, 54 pral.

Depósito y venta: el mismo

≡ IMPRENTA ≡

Revistas, Catálogos,

Trabajos para el

Notas de Precios

Comercio, Industria y Banca

* * FÁBRICA * *
DE
LIBROS RAYADOS

OBJETOS DE ESCRITORIO

R. GILABERT

Durán y Bas, 5 y 5 bis

= BARCELONA =

JOVENTUT VALENCIANISTA

Redacció y Administració
Passeig Sant Joan, 26

Director: RICARDO CÀRSI

DIPÓSIT: MIQUEL ALLUÉ
carrer Cabras, 7

Serán responsables dels treballs que's publiquen, llurs autors
No's tornen els originals encara que no's publiquen

Número solt: 5 centims
Atrassat: doble preu

SUMARI

La Santa Intransigencia, per *Miquel Durán Tortajada*.—Desengany, per *Josep Blanquer Belda*.—Política, per *Alexis*.—La Salve de l'estimada, per *J. M. Mustieles*.—Als Joves Valencians, per *Robert Blanquer Belda*.—La reixa de l'alqueria, per *Túria*.—La caricatura de huí, per *La Redacció*.—Cuadret Valensiá: La espolsá del cacau, per *T. Llorente y Falcó*.—Moviment de la Colonia.—Gacetilles.—Pensament, per *Enrich Llòveras*.—Joventut Valencianista.—L'horta valenciana, per *Rodolfo Beltrán*.—De Bon Humor.—Correspondència.

La Santa Intransigencia

Recorde ara, ja que pera'ls jovens valencianistes envie aquestes ratlles, l'acte en el qual, ab motiu d'honorar al meu cultíssim amic Eduard Martínez Ferrando per la publicació del seu interessant follet «Solidaritat i Regionalisme», nasqué fa uns quatre anys, en la capital de la nostra terra, la primera Joventut Valencianista, no una joventut valencianista com la que fins llavors s'havia conegut, sino una joventut valencianista propiament dita, com aquesta que fà aquest periòdic, perfectament orientada i ab un gran entusiasme patriòtic. Doncs bé, aquell moment convinguerem en anomenarlo acte de «presència» dels joves patriotes valencians, dels precursors, de la «Jove Valencia».

Y aquell acte de «presència» de la joventut valencianista, aquell esclat d'energies noves promptes á la lluita,

volguerem que fos presidit per la voluntat també jove del excels poeta Llorente, el gran cantor de l'ànima valenciana; i que fos ell, el Mestre, el que repartís als seus deixebles, en el profètic dinar, el pa nodridor de la fé en nostres idees i el que'ns dongués á beure en la copa d'or de la seva poesia, el ví sagrat de l'amor á nostra Patria.

En aquell moment revelador de la nova joventut, jo vaig afirmar la necessitat de l'estridència, de la intransigència, en la lluita pels nostres ideals. Jo que soc un convensut i un entusiasta—els hi vaig dir an aquells companys al aixecar la copa per la llivertat de la Patria—jo, que desde 'ls primers moments de la meva vida en que un s'en adona del ésser conscient i passa de la influencia rebuda á la individual ó propia, he sentit en mí la sensació de la rassa i de la parla, d'aquesta parla que, com ha dit en Gabriel Alomar, el pensador mallorquí, «no era el patrimoni exclusiu del meu tros de terra, sino una expresió vinculada á una historia i á un poble

conscient de la seva condició de flor humana, caractirisada i típica ab son nom i son perfum>; jo que, com he dit, sento la valencianització fortament arrelada i protesto d'aqueixes dominacions estranyes per complet á nostra personalitat i al modo d'ésser del nostre poble, us demano que vosaltres, la joventut qua pensa i estudiá, la que's preocupa dels problemes innovadors en nostra Patria, tinge també un fervent culte per la Santa Intransigencia, siga exaltada y entusiasta, no com les joventuts escéptiques i decadents de la desventurada Espanya, sino com aquells joventuts ardides que, en els pobles opresos, saben lluitar i triomfar per la seva llivertat.

El nostre Llorente ha dit: «Res pot serme més grat que vore á nostra joventut entusiasmada per l'amor á la terra i per el conreu de nostra llengua i literatura. Hi ha en Valencia un jovent valencianiste de cor sá i d'imaginació vivíssima: en ell està el per-vindre.»

Convertim en realitat les paraules profétiques del Mestre, fem un programa de la seva visió entre les hermoses palmeres d'Elx; convertim la idea en acció, enfortintla i engran-dintla segóns les corrents evolutives de les époques, pera que les nostres descendencies puguen, un dia, beneir el somni daurat de nostre inmortal poeta.

Comensem ab coratje l' obra de revalencianització, exaltem l'esperit, posem totes les nostres forces i les nostres energies al servir de nostra santa causa; la resurrecció de l'ànima valenciana, el regoneixement de nostra personalitat; l'aristocratisació de nostra parla. Es arribada l'hora de les exaltacions en els que les sentien vibrar fortament en la necessaria conjunció de nostra vitalitat. Debem comensar á Valencia el periode de «intransigencia»; la lluita valenta i deci-

dida pels ideals difícils; l'acció corat-josa i ardida; l'empemta formidable, arribant fins al sacrifici, el bell sacrifici que beneirán, llibertades, les generacions futures.

Aquesta es nostra tasca, i aquesta ha d'ésser nostra magna obra; pera portarla á cap comptem ab l'element més necesariament aprofitable: Joventut.

Y ara, companys i amics, amunt el cors i siam, ab fé i entusiasme, uns decidits propagadors de la Santa Intransigencia.

MIQUEL DURÁN TORTAJADA.

DESENGANY

Una nit bella y serena
que convidaba 'l amor
te vaig coneixer [giguet],
y de tú's prendá mon cor.

Te parlí de mon sentir,
Te declari ma passió,
y burlante tu de mi,
Vares tronchar ma ilusió.

Les nits plenes de bellesa,
Recorda en fonda tristesa,
El desventurat amor,

Sempre en ton desdeny pensant,
Queda el desengany plorant
En resignació, mon cor.

JOSEP BLANQUER BELDA.

Política

S'ha dit en tots els tons y de totes les maneres imaginables combatint al centralisme, que, les capitals de les nacións son focos d'inmoralitat y d'explotació dels seus respectius països, que á elles afluixen rius de riquea, y que les permeables superficies dels despajos oficials s'enbeuen la suor y les pesetes de tots els ciutadans que, per necessitat ó per ignorancia se deixen acostar al front ó á la boljaca el paper secant que baix el nom de Madrid, Paris, Londres etc. existix en gran abundancia en els desdijats països de la vella Europa y hasta dels atres països mes ó menos vells.

Pero, en canbi, com á compensació á esta gran veritat que salta del ànima dels països, dolorida per un continuo y exagerat esfors, també s'ha dit que el regimen Regionaliste, no faria mes que multiplicar el número de les *Centrals absorvents*.

Hiá que pararse y meditar davant de tal conclusió, curta y expresiva, dirigida á l'ànima dels que volém plens de bona fé y d'amor á nostres pàtries, gran y jica, curarmos de la sangria oberta del centralisme, sinse tindre en conte, que, podría ser que sí, que se posarem bons del cap y mos se podriren els peus.

Una vegá un centraliste me contá un cuento innocent; me referí, que ixqué un lladre á robar á un home que se tenia per honrat; que éste en noble defensa matá al lladre, pero, que al posarli la mà al pit per vore si realment no vivia, notá un bulto en la boljaca del jaleco, per curiositat volgué vore lo que era, y al enterarse que se trataba d'un rellonge en in-

crustacions de pedres y de corda pera molts dies, se quedá en ell...

El cuento innocent me feu molt de mal, perque me feu recordar, al costat d'histories de diputats á corts, de senadors y de ministres de antigues fejes y països exòtichs, histories de diputats provincials y de consejals de no menos antigor y exotisme y pensi per un moment sobre la conveniencia de remunerar els càrrechs públichs y de deixar sentir el pes de la lley sobre tots els ciutadans per igual, exceptuant als que serviren al Poble, als que s'els debia deixar sentir en el màxim de forsa y sense cap de consideració.

En lo que de nosatros dependirá, pues, el dia que nostra regió se goberne autònoma y siga responsable de tot lo que pase dins de ella, desde ara proposém este criteri tancat respecte als càrrechs públichs, en benefici del Poble en jeneral y en manifest benefici en particular dels que hagen de desempenyarlos, pues aixina, ningú podrá sospejar may, ni per un moment, que siguen roins, perque ni podrán ni ho necesitarán sero, no ya en l'orde moral del que no ductém, pero ni tan xisquera del orde material que es el que ha arrastrat á immundos parages á ànimes pulcres moltes voltes arrevataes per la forsa de les circumstancies y per la irresistible influencia del mig.

ALEXIS.

La Salve á l' estimada

¡Deu te guard, oh estimada,
adorada doncella!
Deu te guard, la encisada,
gentilíssima i bella!

!Oh, fada de dolçura,
la de amorós esguard
que esperança procura
á l'esprit: Deu te guard!

A tú vinc desterrat
de sorollosa vida,
ab lo cor desmariat
davant una fé marcida;

á tú vinc sospirant
tants desvanits amors;
a tú vinc gemecant
del vall aquell de plors.

oh, donzella estimada,
torna tos ulls a mí!
oh, la meva advocada,
la de l'esguard diví!

I després de la lluita,
com llorer dels triomfants,
móstram la dolsa fruita
de tos llavis sagnants.

oh, dona clementíssima,
oh, superba, oh, piadosa!
La verge gentilíssima
de mirada amorosa!

Pren-me, cansat, lo cor
i porta-m a la vida
de la pau y l'amor
que me tens oferida.

J. M. MUSTIELES.

Als Joves Valencians

Impresionat per el exit alcansat per els 1.^{es} Jochs Florals organitzats per nosaltros no puc menos que fer constar que ya es molta la Joventut, que pensa com nosaltros, sent molt aimants de la empresa que hem escomensat y que no desitjen altra cosa que ajudarmos en totes les nostres forces. Pues be, vos necessitem y si no flauegen en l'obra escomensada, que per cert te que ser molt llarga y penosa, arribarem al final, al triomf de tots els nostres ideals, al deslliurament de la nostra aimada Valencia de les opresores cadenes que la sugechten y al engrandiment rapit de la mateixa per rao de la seu autonomía.

¿Voleu que tot aso arribe á sosuir? Pues be, fem lo que ya vos he dit al principi, no desmayem en ningun dels contratemps que mos puguen ocurrir en la nostra faena, per que si no resistim als mateixos, no vorem res de lo que desigem, y ya sabeu vosaltros que la nostra obra esta sembrada de escollos als cuales ya que sortejar y si es impossible lliurarse d'ells, no ya com traurelos de davant d'una manera ó d'un atra.

Em direm que despues de tots estos parrafos sabeu que tenim que treballar pero que no sabeu en quina faena. D'aixó vos vullc parlar, de la faena que tenim que fer vullc ocuparme en la serie d'articuls que aniré publicant igual que en unes conferencies que pera cuantjo vagí á Valencia en el prop-vinent Juliol pense donar, pera que aixis, ningú pugui escusar-se de desconexensa del problema del Valencianisme y desta manera aporti l'ajuda del seu treball corporal ó intelectual, á l'hermosa creuada que nosaltros hem escomensat.

I

Fem Valencianistes verdaders

Lo mes penós del nostre treball es augmentar les files de Valencianistes convensuts, de Valencianistes qu'es tracin una senda y no'ls se la fasin torsar ni á la forsa ¿com els farem? Pues de la manera mes sencilla, fentlos coneixer lo que no saben, No es una vergonya qu'en Valencia no i hagi ningú que sapia escriure el valenciá, pues bé femlo apendre fem que en els colegits que ara tenen prohibit el parlarlo el parlen, fem que es creen en els mateixos, classes en les cuales s'enseyi á escriurelo, y sobre tot no's entreguem y cuant un Valenciá mos parli en castellá digamli que no l'entenem per que les llengües nosatros les coneixem solsament per parlar en els fills dels paisos en que es parlen, per lo cual l'obligarem á parlarlos en la nostra qu'es mes antiga y mes hermosa que totes les que es parlen en la península Ibérica com ho demostra els sols fets que'n al estranger y en diferents Universitats s'ensenya la *Llengua Valenciana*.

També tenim que fer que conequin la historia de la Regió, ensenyantla nosatros y fent que la ensenyin als gicotets, pues com vosatros sabeu si ells coneixen be la historia y la llengua de la seu Patria, tingau per segur qu'el dia que siguin grants serán companys nostres y la defensaran millor que nosatros per la circumstancia d'haber conegut desde jovelets les ingüsticies que pera nosatros els valencians han tingut els governs, que no mos donen ni mos han donat may lo que per dret es nostre.

M'allargaría molt si vullguera acabar este tema y com no puch disponer de mes puesto faig punt final y en el proxim número vos contaré de la manera que mirarem de conseguir l'implantació de les citades asignatu-

res en alguns colegits del nostre Reine.

ROBERT BLANQUER BELDA.

President de Joventut Valencianista

La reixa de l'alqueria

La reixa de l'alqueria
Plena está de enredaderes
Y els don-pedros, l'armonia
Porten en ses flors primeres.
De bell encaix pues, la reixa
Está sempre prepará
A sentir la dolsa queixa
De la dona enamorá.
Y les flors tenen costum
De recibir amoroses
L'alé que plé de perfum
Els diu tantíssimes coses...

Y molts desde fora veuen.
Dos parelles de clavells
Y els colors diuen que tenen,
Dos negres y dos vermells.

D'eixes misterioses flors
Estich en l'intim secret
Perque al latir nostres cors
Tos ulls y los llavis veig.

TÚRIA.

La caricatura de hui

Tan sols dient que es la del Fundador, Director y á anima de éste periódich seria prou pera justificar l'honor de que figure en les seues páginas seguint la serie que l'ha presidit y la llarga y brillant que ha de seguirlo.

Pero nostre Director, mereix algo mes, porque no es Director á soles; es nostre amich, pero no un amich mes, superficial y frívول, sinó *l'amich en tota l'extensió* de la paraula que vol dir el complement ó ampliació de la familia.

Pero es mes, Ricardo Carsí es valencià castís, plé de foch y entusiasme, en eixe típic character meridional arrailat en son ser que'l sá inquiet y movediz com aquelles mariposes que revolotegen per els horts de tarongers de la Rivera ó per damunt de la deliciosa horta de Valencia. Asó fa que son tracte mos porte constantment l'esfluvi de nostra Regió y vinga á ser també una prolongació de la mateixa hasta el bell mitg de Catalunya.

Els seus mérits com a Valencianista distinguit son molts y en atenció á la seuva modestia no'ls consignem asi, pero, davant d'una de les mes importants de les seues obres, davant de *Joventut Valencianista* si que no podem deixar de reconeixer en son fundador al character y al patrici.

Perque, esta obra feya molta falta y sols un *caracter* podia mampéndrela y portarla en éxit á bon fi, en época en que la política regionalista está falta de verdaders adalits y de cors esforsats y resolts.

Per lo que á nosatros respecta podem dir que'l secundarém y en son eixemple mos mirarém com en un

espill pera mereixer mes tart algún mérit que posar en l'haber de nostre Valencianisme.

¡Vixca nostre Director!

¡Vixca Valencia!

LA REDACCIÓ.

Cuadret Valensiá

La espolsá del cacau

Estem dins lo mes d'Octubre. Per les matinades cau una rosada que, espurna de perles lo gram del camps y les fulles dels arbres. Cuant el sol va desfent sos raigs, la terra tota pareix riquisim mant guarnit de fina pedreria. ¡Quina frescor, se respira en torn! Bandades de estornells, com sombres negrenques en llarch viage, pugen amunt en busca de la serra; els pinsanets, verderols, cadarneres y paixarells, pasen á ramats y espurnegen ses alegres cantories; y les terrenroles, ab son cant delicat, estoven ses ales y s'angrunsen, ditjoses de trovarse en un terreno tan suau.

Es l'hora d'escomensar el trevall. Per camins y sendes venen del poble les cuadrilles. Van de tot: homens, dones y gics, que de tots necesita l'espolsada del cacau, una de las faenes mes importants d'esta cullita, que dona un bon tros de pá á la gent llauradora de una gran rodada de la ribera del Júquer, per terres de la meua Valensiá.

Ben acomodats en carro, arrastrat per un majo lluent, ó per una mula polida, uns; rodejant á una bu-

rra, sobre la que s'angrunsa el amo del camp, ó alguna dona poch acominadora, altres; les mes á peu; tots van al treball gojosos, com si anarem á una romeria.

Afejimse nosaltros, si't plau, lector, á una d'estes cuadrilles. Ara pasa per el front de casa la del tio Sento. En ella anirem be. Te sento un camp que dona gloria vorel. No n'hia en bou tros á la redona altre millor. Y el llaurador, satisfet de la cullita, no ha regatejat gent.

Pera la faena dels homens porta en primer lloch al seu gic, un fadriñot curtit per les rosades del ivern y per el sol del estiu, que lo mateix enfondra la reixa y la aixada en la terra, que aguardant á joca mata una cúa de junc ó un sarsel, en les fosques y desfetes nits d'aiguosa tremontana; ó agafa una guitarra, y desfá flors en les finestres de les fadrines mes guarrides. Y ab aquell gicot, van tres ó quatre mes, tots forts y trevalladors, triats entre els millors.

Al front de les dones va la tia Narda, que sols deixa la casa en dies de compromís com estos, pera que no falte una cara de respecte entre la fadrinalla que la accompanya, y en la cual té dos ó tres nebodes, una ó dos novies dels gics de la cuadrilla, tres ó quatre vehines (la majoria de vint anys per avall) y unes cuantes cuarentones y hasta de mitj sigle ben cumplit. pero encara llaugeres y animoses.

Completen la cuadrilla, Quiquet, lo fill més petit de Sento, y Narda, un monycot de dotse anys; dos cosinets de pareguda edat, y un gos, menut y llech, que no pasa cau de rata que no enfonse el morro.

Ya el camp está llest. El tio Sento y son fill, dies ans, arrancaren les cacaueres, y, ben enfilaes y esteses, les posaren á secar. La brosta ha pres un color negrench, pero els capells están grocs como el or; en mitj

del camp ha quedat una bona rodada pera les «espolsadores».

Giquetes,—diu el tio Sento,—, á vore si se donarem aire y acabén en jorn. Ara clavare les estagues y posaré la entauladora, pera qu'es poseu á espolsar deseguida.

Y mentres el amo del camp falca entre canyes la entauladora que ha de servir de banch pera colpechar les mates y caiguen sos capells, els fadrinets, cantant y rientse, van fent gabelles de les mates esteses y les dones se muden la falda pera altra mes vella, y se nuguen un «mocaor» al cap pera que la pols no els embrute el monyo.

El sol, al entant majestuosament puja per amunt, y templà la frescor de la matinada. Dos ó tres terreroles, ensegaides per l'aspillosa aigua d'un sequiol, se estoven y gorguechen en el blavos mant del espai. D'assi y d'allá, van y venen y se creuen les infinites remors de la terra, del aigua y del vent, com notes orquestrals del grandiós himne de la natura.

—Visanteta,—, diu la só Narda,—, afanyeuse, qu'han de ferli fumejá al tio Bacoro.

Totes les giques obedixen á la que fa cap de la seuva cuadrilla, y es comensen á sentarse davant de la «entauladora». Ya llestes, dona principi la «espolsá». Els giquets, carregats hasta per dalt del cap, van deixant les gabelles al costat de les dones; y estos, agafant á manolls les mates, ab puny de ferro, descarreguen colps y mes colps sobre la «entauladora». Els capells van caiguent á graps y al poc rato una mantonada que sembla d'or, bordeja aquella tira de dones, de galtes vermelles per la faena y de cos gentil.

—Sunsión, no t'adorgues mirant al teu «buen moso» que't taparán de brosta,—, diu una de les fadrines.

—Ché, Pataco, no't cuides tant el llom y porta mes càrrega,—, afegis un atra.

Y les girigotes, les cansons, les rialles, surten per totes vandes.

—Batiste—, crida el tio Sento—, anem á tirar de racó.

El gicot encarregat d'esta faena, agafa el garvell y, posantse en mitj del quadro, garvella primer la terra mesclada en lo cacaú; y despues, ab bras fort, «embolea» els capells per l'aire. Lo vent arremolina y se'n dú la fullaraca, caent á terra ab colp sec els capells, netejats de terra y fulles.

La animació no s'afluixa en tot lo matí. Sols á mig dia cuan el sol s'aplana y ni els pardalets piulen, ajo-pits en els arbres, les llengues s'aquenten. La botija entones fá tot el gasto. De má en má, va remullant totes les goles; un dels monycots es el encarragat d'anar á la sequia y omplirla, tenin bon cuidado de taparli els pícos ab un tros de junc, para que alguna formiga ú altra alimanya no's fique dins del aigua.

Molt enjorn (que per aixó el tio Sento porta bona gent), de dos á tres, la espolsada esta ya feta; y sens perdúa de temps, se li pega foch á tota la fulla seca mesclada en terra, y una negra fum aguera anunsia á la cuadrilla vehina que els guanyeren la partida. Y altra volta, llavors s'ouen els crits y les rialles; y si les cuadri-lles no estan lluny les frases picants y les paraules intensionaes son salsa molt gustosa, com á fi de la jornada.

Cuant el sol está prop de posarse, la cuadrilla pren altra volta el cami del poble, ab la mateixa alegria que el feu per la matinada.

Que la gent llauradora de la meua terra, mirantse en el espill rialler de son cel, es alegra y jubilosa en lo trevall: la millor escola de la vida, cuant se viu entre flors, aucells y blavor de sel.

T. LLORENTE Y FALCÓ.

Moviment de la Colonia

Joventut Valencianista

1.ers Jochs Florals.—Fallo: *Flor artificial* al treball n.º 52 titulat «*La Lligenda del Castell*» que porta per lema «Mesager d'amor» habense donat els atres premits als treballs, número 71 «Valencianisme», núm. 43 «*La fada del amor*» lema «Pensat y fet», núm. 56 lema «Chufa», número 107 lema «Llomello», núm. 99 «*Cuento vell*», lema «Tró», núm. 15 «*Cant á Baco*» lema «Cuarteta», núm. 117 «*Cant á la farteria*» lema «Qui te fam ensomia en rollos», núm. 20 «*¡¡¡Que por!!!*» lema Y y i, núm. 126 «*¡¡Desengany!!*» lema «¡Cuernos!», núm. 28 «*Punchá*» lema «Tot lo que entra y no ix, se podrix», núm. 130 «*Pudent*», núm. 41 «*Trois*», núm. 34 «*Pere del Puñallet*» lema «Respeteu els furs dels Pobles», núm. 62 «*El Secuestrador*» lema «Tot per Valencia», donantse accesits als núm. 10 «*El Femater y el Burro*» lema «*Floralia*», núm. 111 «*Vatua el mon*» lema «Malestruga», núm. 35 «*A la Chica Valenciana*» lema «Pa cantar, els pardalets pa hechisar tons ulllets», núm. 20 *Efectes del Pachol-i-Usat per un pixar-i* lema «De tant fer us de la-i; desgarr-i; el paper del caixet-i, núm. 73 «*La Crema de la Gitana*» lema «A la plassa de la Llana»; Cremeu una gitana.

El acte de la repartició dels premits y obertura de pliques tindrà lloch avuy dia 1.er de Maig en el Ateneo Obrer (Tallers 22-2.º) á les 4 de la tarde, al citat queden invitats

tots els llegidors de JOVENTUT VALENCIANISTA.

Per la prensa diaria s'anunciará la fecha del homenatje que preparem al nostre gran Llorente.

GACETILLES

Un llibre de poesies valencianes vertit á la Taquigrafía

L'any que vé i ab ocasió de celebrar son 150 aniversari la Reial Acadèmia de les Arts Gràfiques i de la Industria del Llibre, se celebrarà á Leipzig, baix el patronat de S. M. el Rei de Saxònia, una Exposició Internacional de les arts esmentades á càrrec de l'Unió Alemania de l'Industria del Llibre, comptantse ab l'apoi decisiu del govern alemany, de l'Estat Saxó, de l'Ajuntament de Leipzig i de gran nombre d'Estats estrangers.

En aquesta exposició importantíssima s'edificarà una sala especial que estarà destinada á la instalació d'una Exposició Estenogràfica composta de treballs dels diversos sistemes que d'aquesta simbólica escriptura se coneixen, desde'ls mètodes primitius.

Entre les diverses obres catalanes que figuraran en aquesta exposició vertides á la taquigrafia, metode Duployé, figuren «Solitud» de la Victor Català, «Cultura Femenina» de la Carme Karr, «Anant pel mon» de

Santiago Rusiñol, «Les hores d'amor serenes» den Pere Corominas.

Libres valencians solament nefigurará un i aquest serà el llibre de poesies valencianes den Miquel Durán Tortajada *Cordes Vibrants* que ha sigut ja cuidadosament vertit á la Taquigrafia Duployé pel jove i aventurejat professor en F. Armengol Burgués.

JOVENTUT VALENCIANISTA, al donar á sons cults llegidors tan grata nova, sent viva satisfacció, per dos conceptes, primer, perque veu que reconeixen en llullanes terres l'importància de nostra *aimada llengüia* y segon per haber recaigut tal honor en nostre benvolgut amic y colaborador en Duran Tortajada.

Nostre companyero de redacció en Josep Carsi, no ha pogut eixir pera la capital del Plata, á causa d'una enfermetat, que la tingut un mes en lo llit, huí ya tenim la satisfacció de participar que ha entrat en franca convalecència, donant desde estes columnes mil gracies, á quant s'han interesar per la seva salut.

Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de l'Industria

Asamblea de Dependents de Catalunya.—Com totes les coses qu'este Centre organisa fon un exit tant per els treballs qu'es realisaren com per la gran concurrencia d'asambleistes que acudiren com un sol home á prestar el seu gra d'arena al treball dels ponents els cuales tenien estudiat en grand amor els temes que desarrollaren.

La Joventut Catalanista de esta capital continua treballant com ella sap, pues despues del exit alcansat

per el gran aplec de la Salud ja està preparant alguna cosa que per la seua importancia fará tremolar als fills borts de la seu patria.

Pensament

Giques valencianes
m'heu de creure á mí,
les flors més galanes
no son pas aqui.

—
Cerqueu bé, doncelles
cerqueu ab anhel
que les flors més belles
les veureu al Cel.

ENRIC LLOVERAS.

Joventut Valencianista

DEPOSITARIS

EN VALENCIA: Vicent Pastor Pascual, Victoria, 11, pral.

EN MADRID: Kiosko «El Debate», Carrer de Alcalá.

EN ALICANT: Kiosko de periodichs de la Plaça d'Isabel II.

EN CASTELLÓ DE LA PLANA: Angel Yáñez, Kiosko «Universal», Plaça de Castelar.

L'horta valenciana

Si les muses
me donaren
de ses arpes
els dols só
yo cantara
d'aquell'horta
l'armonía
y el color

Perque l'horta
valenciana
de les sequies
al remor
es lo hermos
es lo sublime
es la gracia
y es l'amor.

Perque la
Naturalesa
Tota s'a gracia
Ha posat
En les dones
En els homens
En les roses
y en el blat.

De la playa
A la montanya
Tot allí
¡que precios és!
La barraca
Les palmeres
y hasta... l'esbelt
Micalet.

RODOLFO BELTRÁN.

Madrit, Abril 1913,

DE BON HUMOR

Endevinalla

Un home tot ple de taques
En lo sombrero molt vell
Que té pelút el servell
Y, *re velles* les bolchaques.
No se talla may el monyo
Publica un periodiquet
Cad'any li naix un xiquet
Regularment per Otonyo.
El seu sou deu ser curtet,
Que trevalla poch sospege
Pero, sua mes qu'un mege
Per lo brut que va el pobret.
Y son consuelo major
Es fer com els desgraciats,
Resar per els desamparats
Com si fora un gran sinyor.

Al que l'andevine se li regalará un reliquia-
ri usat, de Sn. Miquel de Lliria.

Llegint llibres vells

«L' embutit en la Grecia decadent»

(Auca trová en una sepultura dels césars
acompanyá d'un esqueleto degénero indefinit.

En la Grecia decadent
Estaba prima la gent.

Perque el sélebre embutit
Tot sel menjaben tot podrit.

Y fora moreno ó ros
El carregaben de gos.

Y fora dols ó salat
Li ficaben algún gat.

Pera fer botifarrons
Les dones en pantalons.

Pa embotir la llonganisa
Els homens porten divisa

Els burros morts picaets
Els veneï per paltrotets.

Pera porqueries Grecia
Y casa Moritz per Cervesa.

Y un poquet mes pacallá
Trovaréu eixa porcà.

Per la traducció
V. FORNES.

Perfumes

Para color y primores
las flores.

Para embriagante olor.
la flor.

Por esto si gustas Fabio
De Poesía el favor
Vete al jardín del agravio
Y en flores busca la flor.

Bilingüe

¿En que s'aparese un picaor moerto, en un
prunyon por el verano?
En que... picó.

¿Quin es el colmo d'un oculiste?
Curarli els ulls al pont del Real.

¿Quin es el colmo d'un húngaro?
Menjarse la mona 'I dia de Pascua.

Correspondencia

Senyors: R. Beltran, Madrit. Com vorá va en
este numero. Digamos la seuva direcció pera es-
criurili: voste mos pot ajudar molt en eixa.

H. J. Valencia.—El seu treball es d'els que
van al p...

Coc k. Valencia.—Cuant capia anirá. Pot
anar enviantne, va be.

J. S. C. Castelló.—Es bo el sentit, pero ya
moltes faltes orto...pédiques. La reglarém y
anirá.

P. P.—C. Alcoy.—Home, un treball que ser-
vixça de anuncio, no pot ser... total si es que vol
anunciarse li enbiarém la nota de preus.

Agència d' acarrejos

Transports de tota classe de mercancies

Camions especials
pera el traslado
de grans calderas,
depositis y blocs de pedra
— DE —

Miquel Argemí

Carrer de Badia, 12

Barcelona (Gracia)

Vicente Alexandre

Talleres de Construcción y Reparación

— DE —

DINAMOS-MOTORES

y de toda clase de maquinaria eléctrica

Fábrica de aparatos para alumbrado

MONTAJE, REPARACIÓN Y
CONSERVACIÓN Á TIPO FIJO
DE MOTORES Y DINAMOS

Instalaciones eléctricas, motores,
dinamos, luz, timbres, pararrayos,
teléfonos y todo lo concerniente al
ramo de ELECTRICIDAD.

ESTUDIOS y PRESUPUESTOS

TALLERES Y DESPACHO

Lancaster 10, bajos.-Barcelona

Carvajal

Sellos de correos

para colecciones

Compra * Venta * Cambio

Rambla del Centro, 30

— BARCELONA —

Carlos Torres

Constructor de Mosaico

Romàno, Arabe y Bizantino

San Salvador 109, (Gracia)

El Papel de fumar Marca

BAMBÚ

Es el Mejor + Más Fino y más
Aromático

FABRICANTE

R. Abad Santonja

xxxxxxxx ALCOY xxxxxxxx

Bulletí de Suscripció

D. _____

s'inseriu com á Suscriptor-protector del periodich **"Joventut Valencianista"** en la cuota anyal de una peseta.

de 1913.

Direcció del suscriptor: _____

NOTAS.—Als Srs. qu'es suscriguen durant este any els remitirem desde el primer número.—Pago anticipat.

LUIS AMAT Y MONRAS

Comisionista y Representante

Maquinaria-Electricidad.—Bombas y compresores Weise y Monski.
—Máquinas vapor-motores á gas y eléctricos-calderas-gasógenos-prensas.—Máquinas útiles—accesorios para máquinas, etc., etc.

Claris, 34, 3.º, 1.ª—Barcelona

El número prop vinent de

"Joventut Valencianista"

será Extraordinari dedicat als

Jocs Florals Humoristics

Pous
ARTESIANS

Alumbraments d'aigües per diversos sistemes. Estudis é investigacions subterraniés per sondejos. Mines, cimentació de pons y grans fàbriques. Hinca de tornillos Michel y quants treballs se relacionen en estes especialitats.

Josep Carsí y fills
Passeig de Sant Joan, 26
BARCELONA

Fábrica de Calzado
DE TODAS CLASES
DE
Eduardo Segarra
PERFECCION & SOLIDEZ
ELEGANCIA & ECONOMÍA
Especialidad en la medida
Calle de San Ramón, núm. 25
SUCURSAL:
Conde del Asalto, 48
(frente á la fuente)
BARCELONA

CICLOS
Vilardell

Comercio, 2, 6 y 8
Teléfono 2538
BARCELONA

EMBUTIDOS
— DE —
Murcia (Palmar)

de la acreditada casa
JUAN BERNAL

Pídanse en todos los buenos
Colmados y Ultramarinos

Representante general en Cataluña
José Casanova

Calle Gravina, 8.—Barcelona